

raade at vedtage noget af de Forslag, som her ere stillede, i Særdeleshed, da vi sidde her som de, der skulle varetage ikke alene Fædrelandets Vel, men ogsaa, og i Særdeleshed, Stattebyernes og maae være nøieregnende med Udgifter af den Besskaffenhed og det Omfang, at det vil søles i enhver Stattebyders Lomme, og det vilde de Forslag, der her ere stillede. Derfor synes jeg, at Thinget vil gjøre Ret i at antage Forslaget under Nr. 8; thi derved viser det, at det lægger Vægt paa den hele Sag, at det erkjender, at Sagen staaer tvivlsom, at saa mange af Thingets Medlemmer have havt den Mening og faaet det Indtryk, at denne Sag staaer tvivlsom, og at det derfor ønsker den undersøgt. Men efter hvad der her foreligger og her er kommet frem og efter de enkelte Mænds Ansættelser, som her have gjort sig gjældende, at sætte Statskassen for en saa betydelig Udgift, som her er Tale om, kan ikke være rigtig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Brød, har Udvalget paa et tidligere Stadium af sine Forhandlinger været ikke lidet stemt for det Forslag, som er stillet af 3 ærede Medlemmer, men Fleertallet af os har forladt det, navnlig af Hensyn til, at vi ved at gennemgaae de Brødpriiser, som vi have havt, fandt, at det dog ikke var saa ganske sjældent, at Brødpriiserne, som f. Ex. i nærværende Dieblit, stige til en saadan Høide, at en Menig, selv for et Beløb af 4½ β daglig, ikke vilde kunne forstaae sig det fornødne Brød. Da vi nu tilmed erkjende, at en Lønning af 20 β om Dagen maa betragtes som Minimum, ansee vi det ikke for rigtig at berøve den Menige noget af den Løn, som er foreslaaet, og derfor finde vi Betænkkelighed ved at gaae ind paa Forslaget, idet vi isørigt erkjende, at der i Realiteten ikke er saa Lidt, som taler for den Tanke, der ligger til Grund for de ærede Medlemmers Forslag. — Hvad Underofficersklassen angaaer, vil jeg gjøre opmærksom paa, at det Forslag, som er stillet under Nr. 10, egentlig ikke gaaer ud paa at nedsette den Underofficererne tiltænkte Lønning, men paa at indrette den paa en anden Maade, saaledes at nemlig Underofficerer af de forskjellige Classer kunne opnaae, skjøndt ikke strax, den samme Pengeløn, som af Krigsministeren

er tiltænkt dem. Forslaget gaaer nemlig ud paa, at Classerne skulde deles i to, hvoraf den ældste skulde have den Lønning, som af Ministeren er foreslaaet, og den anden en lidt lavere Lønning. Dette er foreslaaet af to Hensyn, nemlig for det Første, fordi vi i det Hele taget have troet, at det er til Fordeel for Tjenesten, at der er nogen Fremgang i Lønningerne, saaledes at en Mand ikke bliver staaende maastee i 15—20 Aar paa den samme Lønning, og for det Andet have vi foreslaaet det af Hensyn til Statskassens Tary, idet vi have anset det for unødvendigt, navnlig i nærværende Dieblit, at give alle de Underofficerer, som ville komme til at henhøre til disse Classer, den fulde Lønning, som Krigsministeren har tiltænkt dem. Jeg skal tillade mig at forklare Sagen for de ærede Medlemmer. Naar vi see hen til det Antal Underofficerer, som der efter Hærplanen vil være i een af Underofficersclasserne, som f. Ex. i Oversergentclassen, da vil det sees, at efter Hærplanen vil der være 186 Oversergenter, og disse skulde efter den høitærede Ministers Forslag lønnes hver med 420 Rd. Men dersom vi nu see, hvormange der efter al Sandsynlighed kunne ventes at komme ind i disse 186 Pladser, da see vi, at der i Commandeersergentclassen ikke er Meget over Halvdelen af dette Antal tilstede, hvormod den øvrige Deel, altsaa Noget under Halvdelen, som skal være tilstede i denne Klasse, maa tages, ikke iblandt Commandeersergenterne, men af Foureererne og Vaabenmestrene. Naar man nu indrømmer, at en Commandeersergent, hvis Lønning for Tiden er lidt over 300 Rd., gaaer op til noget over 400 Rd. — den Lønning altsaa, som den høitærede Minister har forlangt, — saa forekommer det os, at det er en ganske smul Lønning, vi foreslaae. Naar vi dernæst tænke paa, at Foureererne og Vaabenmestrene for Tiden staae paa Lidt over 270 Rd., vilde det efter vor Mening være et for stærkt Spring at gjøre, om man strax vilde lade dem rykke op paa 420 Rd. Dette synes os at være unødvendigt, at være en for stor Udgift for Statskassen, og en Udgift, som kan undgaaes. Derfor er det, at vi foreslaae, at sætte Halvdelen af Oversergenterne til den Lønning, som Ministeren foreslaae, og den anden Halvdeel